

Sygn. akt XIV C 65/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jacek Grudziński

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Oszczywała

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r. w Pile

sprawy z powództwa (...) **Bank SA z siedzibą w W.**

przeciwko **J. B.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego J. B. na rzecz powoda (...) Bank SA z siedzibą w W. kwotę 107.026,81 zł (sto siedem tysięcy dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.537,86 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści siedem złotych osiemdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.780,01 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt złotych jeden grosz) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty;
4. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.689,92 zł (pięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów procesu.

	Jacek Grudziński	
--	------------------	--

Sygnatura akt: XIV C 65/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 stycznia 2019r. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego J. B. następujących kwot:

- 107.026,81 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018r. do dnia zapłaty;
- 3.537, 86 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018r. do dnia zapłaty;
- 2.780,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strona powodowa zawarła ze stroną pozwaną umowę kredytu nr (...) w dniu 29 czerwca 2016r. Strona pozwana nie wywiązywała się z terminowego dokonywania spłat rat kredytu w wysokościach ustalonych w zawartej umowie.

W związku z powstaniem zaległości od dnia 9 maja 2018r. oraz późniejszymi, powód bezskutecznie wezwał stronę pozwaną do dobrowolnej spłaty zaległości informując jednocześnie o możliwości restrukturyzacji zadłużenia zgodnie z art. 75c Prawa Bankowego.

W związku z brakiem restrukturyzacji oraz zapłaty zaległych rat, strona powoda wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności.

Na rozprawie dnia 9 maja 2019r. (32-33) pozwany potwierdził, iż zawarł z powódką umowę kredytu nr (...). Pozwany otrzymał również wezwanie do zapłaty wystawione przez powódkę. Pozwany od 2018r. zaczął mieć trudności finansowe i zaprzestał spłat rat w.w. kredytu.

Pozwany oświadczył, również iż nie uznaje żądania pozwu, po pierwsze dlatego, że nie ma środków na to, żeby zaspokoić żądania powoda, po drugie pozwany podniósł, iż umowa kredytowa jest na granicy przedawnienia, gdyż została zawarta 29 czerwca 2016r. Pozwany podniósł nadto, iż roszczenie pozwu zostało częściowo spłacone.

Na rozprawie dnia 23 września 2019r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

Strony zawarły w dniu 29 czerwca 2019r. umowę kredytu nr (...) na kwotę 135 135, 14zł.

/ dowód: umowa kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) z dnia 29 czerwca 2019r. (k.17-19) /

W treści umowy zostały zawarte między innymi uzgodnienia w zakresie wysokości oprocentowania, należnych opłat, zasad i terminów spłaty kredytu, zmiany umowy kredytu, jak również regulacje dotyczące braku spłaty kredytu. W treści umowy zostały zawarte także informacje dotyczące całkowitej kwoty do zapłaty przez pozwanego. Kwota kredytu miała być przez pozwanego spłacana wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami w 84 równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych. Kwota kredytu została pozwanemu wypłacona zgodnie z umową o udzielenie kredytu.

Z treści umowy wynikało prawo wypowiedzenia umowy kredytu przez Bank, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku braku spłaty kwot kredytu w terminie ich wymagalności lub niedotrzymania innych warunków udzielenia kredytu określonych w umowie kredytu. Przed skorzystaniem z uprawnienia do wypowiedzenia umowy kredytu Bank wzywa do uregulowania zaległej płatności wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych, informując jednocześnie w wezwaniu o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Pozwany z uwagi na problemy finansowe zaprzestał spłat rat kredytu od dnia 9 maja 2019r. Zadłużenie pozwanego z tego tytułu na dzień wniesienia pozwu wynosiło 113.344, 68 zł.

/dowód : wyciąg z ksiąg bankowych potwierdzających zadłużenie pozwanego (k. 13-16), przesłuchanie pozwanego na rozprawie dnia 9 maja 2019r. (k. 32-33) /

Pismem z dnia 24 lipca 2018r. powód wezwał pozwanego do spłaty zaległych rat kredytu w terminie 14 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. Wezwanie zostało skutecznie doręczone pozwanemu.

/ dowód wezwanie do zapłaty z dnia 24 lipca 2018r. (k. 20), przesłuchanie pozwanego na rozprawie dnia 9 maja 2019r. (k. 32-33) /

Pozwany nie dokonał spłaty zaległych rat kredytu w związku z tym pismem z dnia 24 sierpnia 2018r. powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu nr (...).

/dowód : oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu z dnia 24 sierpnia 2018r. (k. 22)/

Pismem z dnia 24 października 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikającej z umowy kredytowej kredytu nr (...), pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

/ dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 24 października 2018r. (k.24)/

Pozwany do chwili obecnej nie spłacił zadłużenia wynikającego z zawarcia z powodem umowy kredytu nr (...).

Sąd zważył co następuje:

Wszystkie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy zasługują na wiarygodność. Ich autentyczność i moc dowodowa nie były bowiem kwestionowane przez żadną ze stron, Sąd nie znalazł także powodów, aby któremukolwiek z dokumentów odmówić wiary lub mocy dowodowej z urzędu.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania pozwanego złożone na rozprawach w dniach 9 maja 2019r. oraz 12 sierpnia 2019r. Zeznania pozwanego były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, nadto były spójne i logiczne. Pozwany przyznał, iż nie spłacał rat kredytu z uwagi na trudną sytuację finansową. Pozwany miał świadomość, iż zalega z spłatą rat kredytu co w konsekwencji doprowadziło do wypowiedzenia przez powoda umowy kredytu zawartej z pozwanym.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Odnosząc się z do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczeń powoda wynikających z umowy pożyczki nr (...) zawartej dnia 29 czerwca 2016r. pomiędzy pozwanym, a (...) Bank S.A. z siedzibą w W., wskazać należy że ani przepisy kodeksu cywilnego, ani też inne przepisy powszechnie obowiązującego prawa, w tym wskazanej ustawy o kredycie konsumenckim, nie statuuje szczególnego terminu przedawnienia roszczeń pożyczkodawcy w stosunku do pożyczkobiorcy o dokonanie jej zwrotu. Tylko na marginesie wskazać należy, że skoro ustawodawca w art. 722 kc uregulował termin przedawnienia biorącego pożyczkę o wydanie przedmiotu pożyczki tym bardziej należy uznać, że intencją ustawodawcy było, aby do roszczeń dającego pożyczkę o jej zwrot zastosowanie znajdowały ogólne terminy przedawnienia roszczeń wskazane w art. 118 kc. W myśl tego przepisu jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Do przedawnienia roszczeń banku z umowy kredytu ma zastosowanie przewidziany w art. 118 k.c. trzyletni termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Wymagalność roszczenia określa się jako stan, gdy wierzyciel może postawić skuteczne żądanie, aby dłużnik uczynił niezwłocznie zadość jego roszczeniu. Można zatem uznać, że wymagalność roszczenia następuje wtedy, gdy po stronie dłużnika aktualizuje się powinność określonego zachowania będącego przedmiotem roszczenia.

Pojęcie wymagalności nie zostało w prawie zdefiniowane. Zarówno w orzecznictwie jak i piśmiennictwie pojęcie to bywa rozumiane różnie, przy czym różnice dotyczą powiązania tego pojęcia z terminem spełnienia świadczenia. Termin spełnienia świadczenia to czas, kiedy dłużnik powinien wykonać swoje świadczenie w sposób należyty, zgodnie z art. 354 i 355 k.c. W takim ujęciu termin spełnienia świadczenia wyznacza granicę czasową, do kiedy najpóźniej świadczenie powinno być spełnione w sposób prawidłowy. Do końca upływu terminu spełnienia świadczenia dłużnik co do zasady nie ponosi negatywnych konsekwencji niewykonania czy też nienależytego wykonania zobowiązania.

Bezskuteczny upływ terminu spełnienia świadczenia oznacza nienależyte wykonanie zobowiązania ze względu na kryterium czasu.

Dlatego też doniosłość prawną terminu spełnienia świadczenia wiąże się z upływem tego terminu, a nie jego nadejściem. Dla ustalenia terminu spełnienia świadczenia podstawowe znaczenia ma art. 455 k.c. Powołany przepis stanowi, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Ze względu na sposób oznaczenia terminu spełnienia świadczenia rozróżnia się zobowiązania terminowe i bezterminowe. W zobowiązaniach terminowych termin spełnienia świadczenia jest z góry oznaczony wprost lub przez czynność prawną, ustawę, orzeczenie sądu czy też decyzję administracyjną. Do zobowiązań terminowych zalicza się także zobowiązania, w których termin spełnienia świadczenia wynika z właściwości zobowiązania. Za zobowiązania bezterminowe poczytuje się zobowiązania, których termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania i jest uzależniony od wyrażenia woli przez wierzyciela przez złożenie przez niego stosownego oświadczenia woli (art. 455 in fine k.c.). W takim zobowiązaniu świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika przez wierzyciela.

Z uwagi na powyższe, przyjąć należało, że wymagalność roszczenia, powstała z dniem złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu i upływem wskazanego w nim 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało doręczone pozwanemu, który okoliczność tę ostatecznie przyznał podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 9 maja 2019r. Wprawdzie wypowiedzenie to miało charakter warunkowy (spłata do końca okresu wypowiedzenia całego wymagalnego zadłużenia obejmującego kapitał kredytu powiększony o należne bankowi odsetki, opłaty i prowizje miała czynić wypowiedzenie nieskutecznym), to jednak pozwany nie zaprzeczał na rozprawie w dniu 9 maja 2019 r. że kredytu nie spłacił. W tych warunkach wszelkie wymagania przewidziane w umowie kredytowej zostały spełnione, skutkując złożeniem w pełni skutecznego oświadczenia o jej wypowiedzeniu.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.p.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Kolejno zgodnie z art. 124 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Tym samym po zaistnieniu zdarzenia wymienionego w art. 123 k.c. termin przedawnienia zaczyna się na nowo; cały dotychczasowy bieg przedawnienia zostaje zniweczony.

Tym samym termin przedawnienia roszczenia należnego z umowy pożyczki nr (...) został przerwany z dniem wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie tj. 27 grudnia 2018r.

W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie uwzględnił podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczeń powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda (...) Bank SA spłatę kwot:

-107.026,81 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2018r. do dnia zapłaty;

- 3.537, 86 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018r. do dnia zapłaty;

- 2.780,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 grudnia 2018r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481§ 1 kc w zw. z art. 482 § 1 kc. Zgodnie z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei w myśl art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Dlatego też Sąd orzekł jak w pkt 1, 2 i 3 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i art. 108 § 1 kpc.

Na pozwanym J. B., która przegrał niniejszy proces ciążył obowiązek poniesienia całości jego kosztów w wysokości 5.689, 92 zł. Na powyższa kwotę składa się kwota 5.668 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz 4, 92 zł tytułem opłaty kancelaryjnej od odpisu pełnomocnictwa notarialnie poświadczonego za zgodność z oryginałem.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 4 wyroku.

Sędzia Jacek Grudziński